

SUMMARY

On 3rd and 5th May 1972 an adult male of the eastern race of the Black-eared Wheatear *Oenanthe h. melanoleuca* has been observed in the Westland Dunes, south of The Hague, in the province of Zuid-Holland. This is the first authenticated record of this subspecies in The Netherlands.

LITERATUUR

- Dijk, J. van en J. C. van Dijk-Boomgaardt. 1971. Blonde Tapuit *Oenanthe hispanica* op Terschelling. *Limosa* 44: 193—194.
- Heinzel, Hermann (c.s.). 1972. The Birds of Britain and Europe with North Africa and the Middle East.
- Hollom, P. A. D. 1962. The Popular Handbook of British Birds.
- Makatsch, Wolfgang. 1969. Wir Bestimmen die Vögel Europas. Basel. Wien.
- Moreau, R. E. 1972. The Palaearctic-African Bird Migration Systems. London and New York.
- Niethammer, G. (c.s.). 1964. Die Vögel Deutschlands. Frankfurt am Main.
- Snow, D. W. ed. 1971. The status of birds in Britain and Ireland. The British Ornithologists' Union. Oxford, London and Edinburgh.
- Svensson, Lars. 1970. Identification Guide to European Passerines. Stockholm.
- Adres: Woudenbergstraat 125, Den Haag, Publikatie Vogelpopulatie-Onderzoek Ockenrode, Den Haag.

DE WAAIERSTAARTRIETZANGER *CISTICOLA JUNCIDIS*
(RAFINESQUE) EEN NIEUW SOORT VOOR NEDERLAND

Fan-tailed Warbler *Cisticola juncidis* new to the Dutch list

A confirmed sight record of the Fan-tailed Warbler

K. HERMSEN

Tijdens ringwerkzaamheden op de Makkumer Noordwaard op 26, 29 augustus en 7 september 1972 werd door mij samen met de heren R. van Dekken, F. Smit, Th. H. J. van Malsen een vogel waargenomen, die wij aanvankelijk niet konden thuisbrengen.

Het betrof een klein vogeltje, ongeveer ter grootte van een Kleine Karekiet, die onze aandacht trok door een ons onbekend geluid. Het geluid klonk als een luid zwiepend "tsiep", enkele malen herhaald. De vogel had een zeer beweeglijke, golvende vlucht, waarbij opviel dat het bovengenoemde geluid aan het eind van een serie snel uitgevoerde vleugelslagen te horen was. Hij was steeds één tot enkele minuten te horen ofwel te zien, waarna hij weer in de dichte rietvegetatie inviel en aan het oog onttrokken werd. De vlucht had een opvallend levendig karakter. De buik en borst leken licht van kleur en de staart vrij kort en afgerond.

Slechts eenmaal kregen wij, zij het onder slechte belichting (half tegenlicht), de gelegenheid de vogel wat nader te bestuderen, doordat hij op een dode tak

van een oude wilgenboom neerstreek. De poten leken lichtgeel-bruin, de rug was duidelijk gestreept, terwijl de stuit lichter van kleur was. Buik en borst waren wit. Er was een aanduiding van een wenkbrauwstreep. Wat betreft de grootte meenden wij dat de vogel zelfs kleiner was dan een Kleine Karekiet. Tijdens de drie genoemde dagen was het steeds rustig weer geweest (26-8-'72: zwakke noordoostenwind en wisselende bewolking; 29-8-'72: zwakke oostenwind, zonnig en warm; 7-9-'72: zwakke zuidenwind, aanvankelijk mistig, later zonnig). Op grond van literatuurstudie kwamen wij tot de conclusie te maken te hebben met de Waaiersaartrietzanger *Cisticola juncidis*.

Een van de degenen, die wij op onze waarneming attent hadden gemaakt, was de heer J. Westhof, die op zaterdag 16-9-'72 tijdens zijn verblijf op de Mokkebank onder Laaxum, waarbij hij vergezeld was van de heer K. Koopman, waarschijnlijk dezelfde of eenzelfde vogel waarnam. Terwijl de vogel in de top van een van de ter plaatse talrijk voorkomende moerasmelkdistels zat, maakten zij de volgende beschrijving: "rietzangerachtig, echter kleiner en niet groter dan een Fitis, gestreepte rug en kop, lichte nek en lichte keel, onderzijde vuilwit, korte staart en vleeskleurige poten en een min of meer duidelijke lichte oogring".

Hoewel ik voor mijzelf het gevoel had met zekerheid de Waaiersaartrietzanger te hebben gezien, vond ik onze beschrijving toch onvoldoende om dit met zekerheid te stellen, temeer daar noch mijn medewaarnemers, noch ik bekend waren met bovengenoemde zangvlucht.

Aan iedere twijfel kwam echter een einde tijdens een verblijf van 18 mei t/m 24 mei 1973 in de Camargue, samen met o.m. de heer J. Rampen. Toen kwam voor mij vast te staan, dat we inderdaad in augustus 1972 op de Makkumer Noordwaard een Waaiersaartrietzanger hadden waargenomen. De zangvlucht is dermate typisch, dat voor degene die hiermee bekend is, verwisseling met een andere vogel onmogelijk is.

C.N.A.: waarnemingen op 26, 29 aug. en 7 sept. 1972 te Makkum aanvaard als bevestigd.

Literatuur: "Vanellus" 25, 1972, p. 268.

Adres: Ylostinslaan 92, IJlst.